

បុរេវត្តកិលាក់កំហាំងនខែទីសសែប — លខេម្ពកប្រែរំបួន

អសេគោល លខេ ដប់

Jeff Pippenger

2026-08-31

នខែកុនុងព្រះគម្ពីរអសេគោល មានខុសបែនទាត់នព្វយាករណ៍ និងសចេកុដីពិតជាច្រើន ដលៃអសុចារុយ និងសំខាន់។

កុនុងចំណោមរូបភាពព្រះគម្ពីរទាក់ទងនឹងពួកហោរានខែកុនុងព្រះវិហារ អសេគោលគឺជាអុនកដលៃ លើសជាងអុនកដទៃទាំងអស់

បានកំណត់អត្តសញ្ញាណកងនខែកុនុងកងទាំងនោះ។ តាមបងសុរិយ កងទាំងនោះកំណងឲ្យអនុតរកម្មដ៏សុមុតសុមាញនសែកម្មភាពមនុស្ស ដលៃបង្ហាញពីលំដាប់នព្វវត្តកិការណ៍នខែកុនុងសម័យកុល្យោងចុងក្រោយ។ ព្រឹត្តិការណ៍ទាំងនោះគួរឲ្យបានកំណងដោយហោរា

នខែពលេដលៃគាត់បានកុលាយជាផុនកែម្មយនព្វយាករណ៍

កុនុងនាមជាបុរសនាប្បៀបប្បដូចដលៃបានសម្មតង់ចេញជាសកម្មភាព ដូចជាពលេអសេគោលដកេលើចំហៀងឆ្នេរ ហើយបន្ទាប់មកលើចំហៀងសុតាំរបស់គាត់ កុនុងរូបភាពនៃពួកទីបួន អំពីការឡើងទីកុនុងយូសាឡីម។

ក៏មានកាលបរិច្ឆេទជាក់លាក់ចំនួនដប់បីផងដែរ

ដលៃគូសបញ្ជាក់បុរេវត្តកិសាស្ត្ររបស់អសេគោល ហើយដោយការផ្ទេរដូចនេះ

ក៏ផុតលំនួនសញ្ញាសម្គាល់តាមផ្តល់នៃសម័យកុល្យោងចុងក្រោយ

នខែពលេដលៃមនុស្សសម្បូននៃសសែបបួនពាន់នាក់គួរឲ្យបានបោះត្រា។

មានសចេកុដីពិតដលៃគួរឲ្យបានបញ្ជូនមក មិនត្រឹមតែតាមរយៈកាលបរិច្ឆេទប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងតាមរយៈលខេ ដូចជា ដប់បុរាណ ដប់បុរាណ មុកប្រែរំ ចិតសិប សសែប

បីរយកសែប ហើយជាក់ស្តែង គឺសាមសិប។ លខេមួយទៀត

ដលៃបុរាណលៃលខេសំខាន់បំផុតនខែកុនុងព្រះគម្ពីរអសេគោល គឺលខេមួយរយហាសិប។

នោះយ៉ាងណា លខេមួយរយហាសិប មិនគួរឲ្យបានរកយើងនខែកុនុងព្រះគម្ពីរអសេគោលទេ ប៉ុន្តែ បន្ទាប់លើបន្ទាប់—វានខែទីនោះ។

ចំនួនមួយរយហាសិប គួរឲ្យបានបង្កប់ជាសចេកុដីទំនាយនខែកុនុងបន្ទាប់នៃការឡើងទីកុនុង

ហើយការឡើងទីកុនុងនោះជាបន្ទាប់ទំនាយមួយដាច់ដោយឡែក; ឬបើអុនកចង់និយាយ

ការឡើងទីកុនុងនោះគឺជាកងមួយ។ បន្ទាប់ទំនាយនៃបុរេវត្តកិសាស្ត្រមួយ

តង់តមែនអាល់ហ្វា និងអូមហេតា ហើយដោយផ្ទេរដូចនេះ លក្ខណៈរបស់អាល់ហ្វា

និងអូមហេតា គួរតែបានកំណងនខែដើម និងចុងនៃបន្ទាប់នោះ បើមិនដូចនោះទេ

វាមិនមែនជាបន្ទាប់ទេ។ ព្រឹត្តិការណ៍អាល់ហ្វានៃការឡើងទីកុនុង

គឺជាមរណភាពរបស់ភរិយាអសេគោល ហើយចុងបញ្ចប់នៃការឡើងទីកុនុង

គឺជាមរណភាពរបស់កូនក្រមុំរបស់ព្រះគ្រីស្ទ

ដូចដលៃគួរឲ្យបានកំណងដោយការបំផុសកុនុងយូសាឡីម។

ឧញ្ញ័យ្យុបានបានយើងកុនុងបរិសុទ្ធន គឺយូសាឡីមថ្មី ចុះមកពីព្រះចេញពីស្ថានសួគ៌

ដោយបានរៀបចំទុកដូចជាកូនក្រមុំដលៃតុបតង់ខុល្លនសម្រាប់បុត្ររបស់នាង។

ហើយឧញ្ញ័យ្យុបានឮសំឡេងយ៉ាងខ្លាំងមួយចេញពីស្ថានសួគ៌ថា មើល

គុរសាលរបស់ព្រះសុចិត្តនខែជាមួយមនុស្សទាំងឡាយ

ហើយទ្រង់នឹងគង់នៅជាមួយពួកគេ ហើយពួកគេនឹងមានជោគជ័យស្របតាមការប្រកាសរបស់ទ្រង់
 ហើយព្រះទ្រង់ផ្ទាល់នឹងគង់នៅជាមួយពួកគេ ហើយនឹងផ្ទេរវិជ្ជាព្រះរបស់ពួកគេ។
 ព្រះនឹងជួបអស់ទាំងទឹកភ្នែកកែចេញពីភ្នែកកែរបស់ពួកគេ
 ហើយនឹងលង់មានសច្ចក្តីស្នេហាបំផុត ក៏ដូចមានសច្ចក្តីទុក្ខខ្សោយ ឬការយំសោក
 ឬការឈឺចាប់ទៀតដទៃ ដុំបិតអ្វីៗពីមុនមានកន្លងផុតទៅហើយ។
 ហើយព្រះអង្គគង់លើគង់លើបល្ល័ង្កមានព្រះបន្ទូលថា មើល
 យើងផ្ទេរវិជ្ជាទាំងអស់ឲ្យមី។ ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកខ្សឹបថា ចូរសរសេរចុះ
 ដុំបិតពាក្យទាំងនេះពិត និងសូមោះត្រង់។ ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកខ្សឹបទៀតថា
 ការទាំងនេះមានសម្រេចហើយ។ យើងជាអាល់ហ្វា និងអូមេហ្គា ជាដើម និងជាចុង។
 អូស្តរ៉ាលីនស្រី
 យើងនឹងឲ្យអូស្តរ៉ាលីននោះជីកពីបុរាណទឹកនៃជីវិតដោយឥតគិតថ្លៃ។
 អូស្តរ៉ាលីនស្រីនេះ នឹងទទួលបានមរតកនូវអ្វីៗទាំងអស់
 ហើយយើងនឹងផ្ទេរវិជ្ជាព្រះរបស់អូស្តរ៉ាលីននោះ
 ហើយអូស្តរ៉ាលីននឹងមានជោគជ័យរបស់យើង។ ប៉ុន្តែ ពួកកំសាក ពួកមិនជឿ
 ពួកគួរសុំអប់រំខ្លាំង ពួកយាតករ ពួកបុរាណវិទូអំពីបុរាណសាស្ត្រសីលធម៌ខាងផ្សេងៗ
 ពួកអូស្តរ៉ាលីនអំពីអំពើអបិយជន ពួកថ្មោកបង្កប់ព្រះក្នុងក្បាល
 និងពួកអូស្តរ៉ាលីនកុហកទាំងអស់
 នឹងមានចំណីកែរបស់ពួកគេនៅក្នុងបឹងដៃនៃដៃដោយភ័យខ្លាច និងស្មារតីជំរុញ
 ដៃដោយសច្ចក្តីស្នេហាបំផុត។ ហើយទ្រង់តែងតែប្រាប់ក្នុងចំណោមទ្រង់ទាំងប្រាំពីរ
 ដៃមានចានទាំងប្រាំពីរពេញដោយគ្រោះកាច់ចុងក្រោយទាំងប្រាំពីរ មានមកដល់ខ្ញុំ
 ហើយនិយាយជាមួយខ្ញុំថា ចូរមកទីនេះ ខ្ញុំនឹងបង្ហាញអូស្តរ៉ាលីនឲ្យមើលក្នុងក្បាល
 គឺជាភរិយារបស់កូនចៀម។ វិវរណៈ 21:2-9។

បុរាណវិទូរបស់អូស្តរ៉ាលីនមានស្នេហាស្នេហាបំផុតនឹងដើមការឡើយដ៏ទុក្ខ ហើយនៅទីនោះ
 នាងត្រូវបានសម្ភាសថា «អ្វីដែលជាទីប្រាថ្នានៃ» «ភ្នែកកែ» របស់អូស្តរ៉ាលីន
 ហើយក្នុងការបំផុសឲ្យយល់ស្រឡាញ់ដល់មានរឿងរាប់ក្នុងជំពូកដទៃ
 ក្នុងយូស្តាឡីមត្រូវបានសម្ភាសថា «អ្វីដែលជាទីប្រាថ្នានៃ» នៃ «ភ្នែកកែ» របស់អ៊ីស្តាអាល់។

លើកទៀត នៅក្នុងឆ្នាំទីប្រាំបួន ខែទីដប់ នៅថ្ងៃទីដប់នៃខែ
 ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់បានមកដល់ខ្ញុំ ដោយមានព្រះបន្ទូលថា៖ ...
 ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ក៏បានមកដល់ខ្ញុំថា៖ កូនមនុស្សស្រី មើល
 យើងនឹងដកយកសច្ចក្តីប្រាថ្នានៃភ្នែកកែរបស់អូស្តរ៉ាលីនពីអូស្តរ៉ាលីន
 ដោយមួយសំពត់បំណុលនោះ ប៉ុន្តែ អូស្តរ៉ាលីនមិនត្រូវកាន់ទុក្ខ ឬយំទេ
 ទឹកភ្នែកកែរបស់អូស្តរ៉ាលីនមិនត្រូវហូរចុះដែរ។ ចូរទប់ការស្រកៃយំ
 កុំផ្ទេរវិជ្ជាកាន់ទុក្ខចំពោះមនុស្សស្រីស្នេហាបំផុត
 ចូរចងក្រវាត់កុហករបស់អូស្តរ៉ាលីនលើអូស្តរ៉ាលីន
 ហើយពាក់ស្បែកដើមនៃលើដើមរបស់អូស្តរ៉ាលីន កុំគ្របប្លែងមាត់របស់អូស្តរ៉ាលីន
 ហើយកុំបរិភោគនំបឹងរបស់មនុស្សស្រីឡើយ។ ដូច្នេះ នៅពេលព្រឹក
 ខ្ញុំមាននិយាយទៅកាន់បុរាណវិទូ ហើយនៅពេលល្ងាច បុរាណវិទូរបស់ខ្ញុំស្នេហា
 ហើយនៅពេលព្រឹក ខ្ញុំមានផ្ទេរវិជ្ជាដល់ខ្ញុំត្រូវបានបង្ហាត់។ រួចមក
 បុរាណវិទូមាននិយាយមកខ្ញុំថា៖ តើអូស្តរ៉ាលីនប្រាប់យើងទេ ថា
 កិច្ចការទាំងនេះមានន័យអ្វីដល់យើង ដល់អូស្តរ៉ាលីនដូច្នេះ?
 នោះខ្ញុំមានឆ្លើយពួកគេថា ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវមានមកដល់ខ្ញុំ
 ដោយមានបន្ទូលថា ចូរនិយាយទៅកាន់វង្សអ៊ីស្តាអាល់ថា

ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវមានបន្ទូលដូច្នេះថា ម្ចាស់
យើងនឹងបំផុសឱ្យបរិសុទ្ធជររបស់អូសករណ៍គ្មាន
គឺជាសិរីរុងរឿងនៃក្រុមលាងរបស់អូសករណ៍គ្មាន
ជាវត្ថុផ្ទុកនៃក្រុមរំលោភរបស់អូសករណ៍គ្មានបងប្អូន
និងជាវត្ថុផ្ទុកនៃព្រលឹងរបស់អូសករណ៍គ្មានអាណិតស្មោះឡាញ់
ហើយកូនបុរសកូនស៊ីរបស់អូសករណ៍គ្មាន ដល់អូសករណ៍គ្មានមានទុកចោល
នឹងដួលស្លាប់ដោយដាច់។ ហើយអូសករណ៍គ្មាននឹងបុរេវិវត្តក្នុងដួងដៃខ្មៅមានធុរៈ
គឺមិនគ្រប់ប្រមាត់របស់អូសករណ៍គ្មានឡើយ
ហើយក៏មិនបរិភោគនំប៉័ងរបស់មនុស្សផង។
ម្នាក់ហាលរបស់អូសករណ៍គ្មាននឹងស្ថិតនៅលើកុហលអូសករណ៍គ្មាន
ហើយស្រកែដើមនឹងនៅលើដើមអូសករណ៍គ្មាន អូសករណ៍គ្មាននឹងមិនយំសោះ
ឬទុរហេតឡើយ ប៉ុន្តែអូសករណ៍គ្មាននឹងរឹងស្មើក្នុងអំពើទុច្ចរិតរបស់ខ្លួន
ហើយផ្សេងសោះទៅវិញទៅមកក្នុងចំណោមគ្នា។

ដូច្នេះ អសេគោលជាទីសម្គាល់មួយដល់អូសករណ៍គ្មាន៖ តាមគ្រប់ការដែលគាត់មានធុរៈ
នោះអូសករណ៍គ្មាននឹងធុរៈដូចគ្នាដែរ; ហើយកាលណាការនេះកើតមក
នោះអូសករណ៍គ្មាននឹងដឹងថា យើងជាព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។ មួយទៀត
ឱក្ខន្ធមនុស្សអើយ នៅចុងដៃយើងដកយកពីពួកគេនូវកម្រាលរបស់ពួកគេ
សច្ចក្តីអំណរនៃសិរីល្អរបស់ពួកគេ សច្ចក្តីបងប្អូននៃក្រុមរំលោភរបស់ពួកគេ
និងអ្វីដែលពួកគេផ្សេងទៅពីពួកគេ គឺកូនបុរសកូនស៊ីរបស់ពួកគេ
តើមិនមែននៅចុងនៃទ្រូងដៃយើងក្នុងខ្លួននឹងមករកអូសករណ៍គ្មាន
ដើម្បីបិទយកអូសករណ៍គ្មាននោះដោយគ្រប់គ្រងរបស់អូសករណ៍គ្មាន? នៅចុងនៃទ្រូង
មាត់របស់អូសករណ៍គ្មាននឹងត្រូវបានបើកដល់អូសករណ៍គ្មានក្នុងខ្លួនមក ហើយអូសករណ៍គ្មាននិយាយ
ហើយលង្វែងនៅជាមនុស្សស្រស់ស្អាតមាត់ទៀត; ដូច្នេះ
អូសករណ៍គ្មានជាទីសម្គាល់មួយដល់ពួកគេ ហើយពួកគេនឹងដឹងថា យើងជាព្រះអម្ចាស់។
អសេគោល 24:1, 15-27។

អាណិតស្មោះនៃការឡោមព័ទ្ធគឺជាសច្ចក្តីស្នាក់នៅនៃអ្វីដែលអសេគោលប្រាប់
ហើយអូសករណ៍គ្មានគឺជាសច្ចក្តីស្នាក់នៅនៃអ្វីដែលអ៊ីស្រាអែលប្រាប់។

ការស្តាប់ ប៉ុន្តែមិនឮ

មានបុរសម្នាក់ដែលពួកគេចាស់ទុំ ឬបុរសជន
ត្រូវបានបង្ហាញតាមរបៀបណាមួយថា កំពុងស្តាប់អសេគោល។ នៅក្នុង អសេគោល 8:1
ពួកគេចាស់ទុំរបស់យូដាអង្គុយនៅមុខលោក។ នៅក្នុង អសេគោល 14:1
ពួកគេចាស់ទុំមកហើយអង្គុយនៅមុខលោក។ នៅក្នុង អសេគោល 20:1
ពួកគេចាស់ទុំរបស់អ៊ីស្រាអែលមកសាកសួរពីព្រះយេស៊ូវ។ នៅក្នុង អសេគោល 37:18
ព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូលទៅកាន់អសេគោលថា៖
«កាលណាកូនចៅនៃប្រជាជនរបស់អូសករណ៍គ្មាននិយាយមកកាន់អូសករណ៍គ្មាន៖
តើអូសករណ៍គ្មានប្រាប់យើងឲ្យដឹងទ្រូងថា រឿងទាំងនេះមានន័យដូចម្តេចចំពោះអូសករណ៍គ្មាន?»
នៅក្នុងជំពូកមកប្រែ ប្រជាជនស្រដៀងដោយផ្ទាល់ថា៖ «តើអូសករណ៍គ្មានប្រាប់យើងទ្រូងថា
រឿងទាំងនេះមានន័យអ្វីចំពោះយើង ដល់អូសករណ៍គ្មានកំពុងធុរៈដូច្នេះ?»
ក្នុងគ្រប់បុរាណទាំងអស់ ពួកគេចាស់ទុំ ឬបុរសជន ស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពឡើយ។

ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា៖ «ចូរទៅ ហើយប្រាប់ប្រជាជននេះថា
“អ្នករាល់គ្នានឹងឮមន្ត ប៉ុន្តែមិនយល់ទេ; ហើយនឹងឃើញមន្ត
ប៉ុន្តែមិនដឹងឡើយ។” ចូរធុរចិត្តចិត្តរបស់ប្រជាជននេះក្នុង
ឲ្យគ្រូចៀករបស់ពួកគេផងន៍ ហើយបិទភ្នែករបស់ពួកគេ
កុំឲ្យពួកគេមើលឃើញដោយភ្នែករបស់ខ្លួន ហើយឮដោយគ្រូចៀករបស់ខ្លួន
ហើយយល់ដោយចិត្តរបស់ខ្លួន ហើយប្រើចិត្ត ហើយមានសេចក្តីសប្បាយ»។ អសោយ
6:9, 10។

តំណាងទាំងប្រាំនៃប្រជាជនដែលឮ ប៉ុន្តែមិនឮ និងតំណាងទាំងប្រាំនៃប្រជាជនដែលឃើញ
ប៉ុន្តែមិនឃើញ សរុបតាមជំហានទាំងប្រាំរបស់អ្នកដល់បដិសេធមិនព្រមឃើញ និងឮ
នៅក្នុងសក្តិកម្មរបស់អសោយ។

ប៉ុន្តែព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវមានមកដល់ពួកគេដោយបញ្ចេញតួតួលើបញ្ចេញតួតួ
បញ្ចេញតួតួលើបញ្ចេញតួតួ; ដួលរលំ ដួលរលំ; ទីនេះបន្តិច ហើយទីនោះបន្តិច;
ដើម្បីឲ្យពួកគេដឹងថា ហើយដួលរលំដោយ ហើយគ្រូបំបាក់ គ្រូជាប់អន្ទាក់
នឹងគ្រូបំបាក់។ អសោយ 28:13.

ហើយមានមនុស្សជាច្រើនក្នុងចំណោមពួកគេនឹងជំពប់ដួល ហើយដួលចុះ
ហើយគ្រូបំបាក់ ហើយគ្រូជាប់អន្ទាក់ ហើយគ្រូបំបាក់។ អសោយ 8:15។

សញ្ញា

ក្នុងជំពូកទីមុកប្លែកនៃអេសេគោល រយៈពេលដែលចាប់ផ្តើមដោយការឡើយពីទុធ៌ និង
ដោយមរណភាពនៃវិញ្ញាបនបត្រអេសេគោល—ជាទីប្រាថ្នានៃភ្នែករបស់គាត់—បានបញ្ចប់
នៅក្នុងមរណភាពរបស់ក្មេងយូសាឡីម—ជាទីប្រាថ្នានៃភ្នែករបស់អ៊ីស្រាអែល។
ការឡើយពីទុធ៌រយៈពេលមួយឆ្នាំកន្លះមានសញ្ញាសម្គាល់នៃអាល់ហ្វា និង អូមេហ្គា
ហើយរយៈពេលនោះចាប់ផ្តើម និងបញ្ចប់ដោយសញ្ញាមួយ។
ដូចដែលមាននៅក្នុងអេសេគោល ជំពូកទីមុកប្លែក
ព្រះយេស៊ូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណសញ្ញានៃការឡើយពីទុធ៌នៅក្នុងម៉ាថាយ
ជំពូកទីមុកប្លែក។

«ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគ្រីស្ទមានគ្រូមានបន្ទូលឡើងនៅក្នុងការប្រាប់មនុស្សជាច្រើន
និមមហិមាមួយក្រុម; ប៉ុន្តែ នៅពេលដែលទ្រង់គង់នៅតែង ពេត្រូវ យ៉ាតុប
និងអន្ទរ បានមកដល់ ខណៈដែលទ្រង់គង់នៅលើភ្នំដើមអូលីវ។ ពួកគេទ្រង់សួរថា៖
“សូមប្រាប់យើងឲ្យដឹង តើការទាំងនេះនឹងកើតឡើងនៅពេលណា?
ហើយអ្វីជាទីសម្គាល់នៃការយាងមករបស់ទ្រង់ និងនិមិត្តរូបនៃលោកិយ?”
ព្រះយេស៊ូវមិនបានឆ្លើយតបសិរសរបស់ទ្រង់
ដោយលើកយកការបំផ្លាញក្រុងយេរូសាឡឹម
និងថ្មដៃមហិមាដែលយាងមករបស់ទ្រង់ដាច់ដោយឡែកពីគ្នានោះទេ។
ទ្រង់បានលាយបញ្ចូលសច្ចក្តីពិពណ៌នាអំពីព្រឹត្តិការណ៍ទាំងពីរនេះចូលគ្នា។
បុរសនិមិត្តរូបនៃប្រាសាទបុរាណដ៏ស្រស់របស់ទ្រង់អំពីព្រឹត្តិការណ៍អនាគត
ដូចដែលទ្រង់ទតឃើញ នោះពួកគេមិនអាចទ្រាំទ្រនឹងទិដ្ឋភាពនោះបានឡើយ។
ដោយសច្ចក្តីមតេតាចំពោះពួកគេ
ទ្រង់បានបញ្ចូលសច្ចក្តីពិពណ៌នាអំពីបុគ្គលិកទាំងពីរចូលគ្នា
ដោយទុកឲ្យសិស្សទាំងឡាយសិក្សាស្រាវជ្រាវដោយខ្លួនឯង។
នៅពេលដែលទ្រង់យល់ថាទ្រង់បានបំផ្លាញក្រុងយេរូសាឡឹម

ព្រះបន្ទូលទំនាយរបស់ទ្រង់មានឈានហួសពីវិវត្តិការណ៍នោះ
ទៅដល់អត្ថិភាពចុងក្រោយបង្អស់នៃចុងនៃនោះ
ដល់ព្រះអម្ចាស់នឹងក្រវាច់ព្រះវិទ្យានុលង្វែរបស់ទ្រង់
ដើម្បីដាក់ទោសលោកីយចំពោះអំពើទុច្ចរិតរបស់ពួកគេ
គឺនៃពលេដនៃជីវិតនឹងបើកបង្ហាញឈាមរបស់ខ្លួន
ហើយនឹងលង្វែរហែងបិទអុនកដលៃក្បួនសម្រាប់របស់ខ្លួនតទៅទៀត។
សុំទុកថាទាំងមូលនេះ ក្បួនបុរាណនៃមនុស្សម្នាក់ស្រីស្រីប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែ
តែម្នាក់អស់អុនកដលៃនឹងរស់នៅក្នុងនាមចុងក្រោយនៃប្រវត្តិសាស្ត្រនៃជីវិត
ផងដែរ។»

ដោយទ្រង់បរិទេសកាន់ពួកសិស្ស ព្រះគ្រីស្ទមានបន្ទូលថា «ចូរប្រយ័ត្ន
កុំឱ្យអុនកណាបញ្ជូនទៅអុនករាល់គ្នាឡើយ។
ដុបិតនឹងមានមនុស្សជាច្រើនមកក្នុងនាមខ្ញុំ ដោយនិយាយថា ខ្ញុំជាព្រះគ្រីស្ទ
ហើយនឹងបញ្ជូនទៅមនុស្សជាច្រើន»។ ព្រះមេស៊ីក្នុងក្រលាយជាច្រើននឹងលេចមក
ដោយអះអាងថាខ្លួនឆ្លើយតបការអនុញ្ញាត ហើយប្រកាសថា
ពលេវលោកនៃការដោះស្រាយជាតិយូដាមានមកដល់ហើយ។
មនុស្សទាំងនេះនឹងនាំឱ្យមនុស្សជាច្រើនរងរបួស។
ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគ្រីស្ទមានសម្រេចហើយ។
នៃចន្លោះពេលពីការស្តាយទីវង្គតរបស់ទ្រង់
រហូតដល់ការឡើយពីទុក្ខរងយូរស្រឡាញ់
ព្រះមេស៊ីក្នុងក្រលាយជាច្រើនមានលេចមក។ ប៉ុន្តែ ការព្រមាននេះក៏ត្រូវបានប្រទាន
ដល់អស់អុនកដលៃរស់នៅក្នុងយុគសម័យនៃពិភពលោកនេះផងដែរ។
ការបោះបង្គោលទៅក្នុងដៃ ដលៃមានបុរសវិវត្តមុនការបំផ្លាញក្នុងយូសាឡឹម
មានក្បួនបុរសវិវត្តមកតាមគ្រប់យុគសម័យ ហើយនឹងក្បួនបុរសវិវត្តមកតទៅទៀត។

«អុនករាល់គ្នានឹងរងការពិន័យ និងដំណឹងអំពីសង្គ្រាមទាំងឡាយ
ចូរប្រុងប្រយ័ត្នកុំឱ្យភ័យរីករាយឡើយ ដុបិតការទាំងនេះត្រូវតែកើតមានឡើង
ប៉ុន្តែទើបញ្ចប់មិនទាន់មកដល់ទេ។ មុនការបំផ្លាញក្នុងយូសាឡឹម
មនុស្សទាំងឡាយមានបុរសយុទ្ធជនស្និទ្ធដ៏ម្នាក់ម្នាក់ណាចកំពូល។
អធិរាជទាំងឡាយត្រូវបានសម្រាប់។
អស់អុនកដលៃគេស្មានថាឈានទៅជិតបណ្តឹងក្នុងបន្ទាប់ ត្រូវបានប្រហារជីវិត។
មានសង្គ្រាម និងដំណឹងអំពីសង្គ្រាមទាំងឡាយ។ ព្រះគ្រីស្ទមានព្រះបន្ទូលថា
'ការទាំងនេះត្រូវតែកើតមានឡើង' 'ប៉ុន្តែទើបញ្ចប់ [នៃសាសន៍យូដា
ក្នុងនាមជាសាសន៍មួយ] មិនទាន់មកដល់ទេ។
ដុបិតសាសន៍មួយនឹងលើកឡើងទាំងនឹងសាសន៍មួយទៀត
ហើយនគរមួយទាំងនឹងនគរមួយទៀត ហើយនឹងមានទុរភិក្ខុស ជំងឺរាតត្បាត
និងការរាជ្យដ៏ នៅក្នុងដៃផុសផុល។
ការទាំងនេះសុទ្ធជាការចាប់ផ្តើមនៃសេចក្តីរំលោភ។'
ព្រះគ្រីស្ទមានព្រះបន្ទូលថា នៅពេលពួកវាប្តូរទិសមុខទាំងនេះ
ពួកគេនឹងប្រកាសថា ទាំងនេះជាការជំនុំជម្រះរបស់ព្រះមកលើបណ្តាសាសន៍នានា
ពីព្រោះមានចងជាប់ប្រជាជនដលៃទ្រង់មានជួររើសរបស់ទ្រង់ក្នុងទាសភាព។
ពួកគេនឹងប្រកាសថា ទិសមុខទាំងនេះជានិមិត្តរូបនៃការយាងមករបស់ព្រះមេស៊ី។
កុំឱ្យក្បួនបោះបង្គោលទៅក្នុងដៃ ទាំងនេះជាការចាប់ផ្តើមនៃការជំនុំជម្រះរបស់ទ្រង់។
ប្រជាជនមានដាក់ទៅក្នុងខ្លួនឯង។ ពួកគេមិនមានបុរសវិវត្ត
ហើយមិនមានវិលមករកខ្ញុំ ដើម្បីឱ្យខ្ញុំព្យាយាមពួកគេឡើយ។ ទិសមុខទាំងឡាយ

យដល់ពួកគេតំណាងថាជាសញ្ញាសាក្សីនៃការដោះលែងពួកគេចេញពីទោសភាព
នោះជាសញ្ញាសាក្សីនៃសេចក្តីនាំសេចក្តីស្រឡាត់។ The Desire of Ages, 628.

ការឡើយមកពីទុក្ខក្នុងយស្ស័យមុននៃកុនុងឆ្នាំ 66 មានរួមបញ្ចូលសញ្ញាសាក្សីក្នុងរូបលើក
ទង់សញ្ញាបស់ខ្លួនដាក់នៅក្នុងបរិវេណទីសក្ការៈ។

សេចក្តីអធិប្បាយរបស់ព្រះយស្ស័យអំពីព្រឹត្តិការណ៍នៃអំឡុងពេលពីឆ្នាំ 66 ដល់ 70
បានរាប់ជាបំផុតក្នុងឆ្នាំ 70 ជាមួយនឹងការយោងមកដល់លើកទីពីររបស់ព្រះអង្គ
ហើយមានសញ្ញាមួយដដែលទាក់ទងនឹងការយោងមកដល់លើកទីពីររបស់ព្រះអង្គ។

«មិនយូរប៉ុន្មាន កូនកែវបស់យើងគួរមានទាញយកមើលទៅទិសខាងកើត
ព្រោះមានពាក្យខ្មែរថា កូនកែវបស់យើង
មានទំហំប្រហែលពាក់កណ្តាលនៃហោតដៃនៃសូស ដដែលយើងទាំងអស់គ្នាបានដឹងថា
នោះគឺជាទិសមុតាល់នៃព្រះរាជបុត្រនៃម៉ែនុស្ស»។ The Day Star, 1846.

ការចាប់ផ្តើម និងការបញ្ចប់នៃប្រវត្តិសាស្ត្រពីឆ្នាំ 66 ដល់ 70 គ.ស.
មានទិសមុតាល់មួយដដែលទាក់ទងនឹងការចាប់ផ្តើមនៃការឡើយមកពីទុក្ខ
និងការបំផុសឡើង ដដែលស្របតាមទិសមុតាល់អាណាហ្គា
និងអូមហេតាននៃសុលាប័ររបស់សេចក្តីបុរាណនៃភ្នែក កុនុងឆ្នាំ 587 មុន គ.ស. និង 586
មុន គ.ស.

ប្រវត្តិសាស្ត្រនៃការឡើយមកពីទុក្ខរយៈពេលមួយឆ្នាំកន្លះ គឺជា «ទិសមុតាល់»
សម្រាប់ចុងច្រុងក្រោយ។ ព្រហ្មចារីល្អដង
ដដែលគួរមានតំណាងនៅក្នុងប្រវត្តិរបស់អេសេគោល
មានគូសរបស់ពួកគេនៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រព្រហ្មចារីមានបុរាណ
ដដែលមានយើងទិសមុតាល់នៃការឡើយមកពីទុក្ខនៅក្នុងឆ្នាំ 66
ហើយមានរក្សាទុកនៅកាន់សុភមង្គលភាព។ ការឡើយមកពីទុក្ខរយៈពេលមួយឆ្នាំកន្លះ
គឺជាទិសមុតាល់ដដែលបង្ហាញអ្នកកុសលបង្កើតពីរជាន់។
ចុះនាក់មួយនឹងយល់អំពីទិសមុតាល់នេះ ចំណែកចុះនាក់មួយទៀត ដដែលអសោយមានតំណាងថា
«មនុស្សជាច្រើន» នោះ នឹងមិនយើង ឬឡើយ។

ច្បាប់ និង តិច

បន្ទាប់មក សូត្រមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់អ្នកបម្រើថា «ច្បាប់ទាំងនេះដទៃទាំងដឹង
ហើយនាំវាចេញទៅ បោះវាទៅក្នុងសេចក្តីដឹងដឹកខាងក្រៅ;
នោះទីនោះនឹងមានការយំស្រេក និងការខាំធ្មេញ។ ដុបិត
មនុស្សជាច្រើនគួរមានហៅ ប៉ុន្តែអ្នកដដែលគួរមានជ្រើសរើសមានតិច»។ ម៉ាថាយ
22:13, 14.

ដូច្នេះ អ្នកដដែលនៅក្រោយ នឹងមាននៅមុខ ហើយអ្នកដដែលនៅមុខ
នឹងមាននៅក្រោយ ដុបិតមានមនុស្សជាច្រើនគួរមានហៅ
ប៉ុន្តែមានតិចនាក់ដដែលគួរមានជ្រើសរើស។ ម៉ាថាយ 20:16។

ដើម្បីយើង និងសុភាព

មានប្រៀបធៀបជាសកម្មភាពចំនួនបួននៅក្នុងសៀវភៅអេសេគោល
ហើយមានចំនួនបួនដងផងដែរ ដដែលអេសេគោលមាននិយាយទៅកាន់មេដឹកនាំ

និងបុរាណជន។ សាក្សីទាំងពីរនោះបញ្ជាក់អត្តសញ្ញាណសុភវិពុលហុមចារីលុងដង់ចំនួនប្រាំ
ដល់បដិសេធមិនព្រម «មើល» ហើយបដិសេធមិនព្រម «សុគាប់»។
ពួកនាងបដិសេធមិនព្រមមើល ឬសុគាប់ចំណេះដឹងដល់គូរមានបន្ទុចមេឡើង
នូវពេលព្រះយេស៊ូវ ដល់ជាសិដ្ឋានក្បែរសម្បត្តិធម្មជា
ទ្រង់បរិក្ខតព្រះបន្ទូលទំនាយរបស់ទ្រង់។

ពិភពលោកនឹងយឺតៗ និងឮ

ឱអស់អ្នកដល់នូវលើលើលោកិយ និងអ្នកស្មានកាន់នូវលើលើនៃដីទាំងអស់អើយ
ចូរមើល នូវពេលដល់ព្រះអង្គគលើកទង់សញ្ញាមួយឡើងលើកន់ទាំងឡាយ
ហើយនូវពេលដល់ព្រះអង្គផ្តល់គ្រឿង ចូរស្តាប់ចុះ។ អសោយ 18:3។

នូវថ្ងៃនៃនោះ មនុស្សស្រស់ស្អាតនឹងព្យាបាលស្រែចៀវក្រៅ
ហើយក្នុងកែវរបស់មនុស្សស្អាតនឹងមើលឃើញចេញពីភាពស្រពិចស្រពិល
និងចេញពីភាពងងឹត។ អសោយ 29:18។

បុរាណជនរបស់យើង ដល់លុងដង់ខ្មៅ និងមិនមានវិចារណញ្ញាណ គ្មានចំណេះដឹងឡើយ

តើយើងនឹងឃើញទង់សញ្ញា ហើយឮសំឡេងគ្រឿង ដល់ពេលណាទៀត?
ដុបិតបុរាណសុភវិពុលរបស់យើងជាមនុស្សលុងដង់ខ្មៅ ពួកគេមិនស្គាល់យើងទេ;
ពួកគេជាកូនដល់ឥតបុរាណ ហើយគ្មានការយល់ដឹងអ្វីឡើយ;
ពួកគេឆ្កោមក្នុងការប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់ ប៉ុន្តែក្នុងការផ្ទុយនឹងអំពើល្អ
ពួកគេគ្មានចំណេះដឹងឡើយ។ យេរេម ៤:២១, ២២។

ចូរប្រកាសសេចក្តីនេះនូវក្នុងរង្វង់យ៉ាក្រប ហើយផ្សាយវានូវក្នុងយូដា
ដោយពោលថា ឥឡូវនេះ ចូរស្តាប់សេចក្តីនេះ ឱបុរាណជនលុងដង់ខ្មៅ
និងឥតការយល់ដឹងអើយ ដល់មានក្នុងកែវ តម្លៃយើង មានគ្រឿង តម្លៃឮ។
យេរេម ៥:២០, ២១

ឯសំបូរកុបតម្លៃ

ព្រះបន្ទូលនៃព្រះយេស៊ូវក៏មានមកដល់ខ្ញុំថា៖ កូនមនុស្សអើយ
អ្នកកំពុងរស់នៅក្នុងរង្វង់ផ្ទះប្រហែលមួយ ដល់មានក្នុងកែវសម្រាប់មើល
តម្លៃមើលឃើញទេ មានគ្រឿងសម្រាប់ស្តាប់ តម្លៃស្តាប់ឮទេ
ដុបិតពួកគេផ្ទុយនឹងផ្ទះប្រហែល។ អសេគោល 12:1, 2.

ហេតុនេះហើយមានជា ខ្ញុំនិយាយទៅកាន់ពួកគេដោយពាក្យប្រៀបប្រដូច ព្រោះថា
ទោះបីពួកគេមើលក៏ដោយ ក៏មិនឃើញទេ ហើយទោះបីស្តាប់ក៏ដោយ ក៏មិនឮទេ
ហើយក៏មិនយល់ដឹង។ ហើយទំនាយរបស់អសោយក៏មានសម្រេចនូវក្នុងពួកគេ ដល់ថា
«ដោយការស្តាប់ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងស្តាប់មើល ប៉ុន្តែមិនយល់ទេ
ហើយដោយការមើល នោះអ្នករាល់គ្នានឹងមើលមើល ប៉ុន្តែមិនឃើញឡើយ។
ដុបិតចិត្តរបស់បុរាណជននេះហើយក្នុងក្រុង
ហើយគ្រឿងរបស់ពួកគេក៏ផ្ទុយនឹងក្នុងការស្តាប់ ហើយក្នុងកែវរបស់ពួកគេ
ពួកគេហើយបិទខ្ទប់ ទាល់តែពួកគេអាចមើលឃើញដោយក្នុងកែវ
ស្តាប់ឮដោយគ្រឿង យល់ដោយចិត្ត ហើយបរិក្ខតឡប់មកវិញ
ហើយខ្ញុំនឹងប្រោសពួកគេឲ្យជា»។

ប៉ុន្តែ ភ្នែកកែរបស់អ្នករាល់គ្នាមានពរហើយ ដុបិតវាបានយើង;
ហើយគួរចៀករបស់អ្នករាល់គ្នាមានពរដែរ ដុបិតវាបាន។ ដុបិត
ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា ពុទ្ធិករណីជាច្រើន និងមនុស្សសុចរិតជាច្រើន
បានប្រាថ្នាចង់ឃើញសច្ចក្តីទាំងនោះ ដល់អ្នករាល់គ្នាឃើញ
ប៉ុន្តែមិនបានឃើញទេ; ហើយចង់ឮសច្ចក្តីទាំងនោះ ដល់អ្នករាល់គ្នាឮ
ប៉ុន្តែមិនបានឮទេ។ ម៉ាថាយ 13:13-17។

ផ្សព្វផ្សាយ

ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា៖ «ចូរឈរនៅតាមផ្លូវទាំងឡាយ ហើយមើល
ហើយសួររកផ្លូវបុរាណទាំងឡាយ ថា តើផ្លូវល្អអន្តរាល់ណា
រួចចូរដើរទៅក្នុងផ្លូវនោះ
នោះអ្នករាល់គ្នានឹងបានសច្ចក្តីសម្រាប់ខ្លួន។
ប៉ុន្តែពួកគេហេតុអ្វីបានជា “យើងមិនព្រមដើរទៅក្នុងផ្លូវនោះទេ?” មួយទៀត
យើងបានតាំងអ្នកយាមលើអ្នករាល់គ្នា ដោយនិយាយថា “ចូរស្តាប់សំឡេងគូរ!”
ប៉ុន្តែពួកគេហេតុអ្វីបានជា “យើងមិនព្រមស្តាប់ទេ?” យេរេម ៦:១៦, ១៧។

សារនៃឆ្នាំ 1840-1844

“ព្រះសារទាំងអស់ដែលបានប្រទានពីឆ្នាំ 1840-1844
ត្រូវតែផ្ទេរឱ្យមានអំណាចនៅពេលនេះ
ពីព្រោះមានមនុស្សជាច្រើនដែលបានហាក់បង់ទិសដៅរបស់ខ្លួន។
ព្រះសារទាំងនេះត្រូវតែទៅដល់គ្រប់ពួកជំនុំទាំងអស់។”

ព្រះគ្រីស្ទមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ភ្នែកកែរបស់អ្នករាល់គ្នាមានពរហើយ
ពីព្រោះវាបានយើង; ហើយគួរចៀករបស់អ្នករាល់គ្នាមានពរដែរ ពីព្រោះវាបាន។
ដុបិត ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាពិតថា ពុទ្ធិករណីជាច្រើន និងមនុស្សសុចរិតជាច្រើន
បានប្រាថ្នាចង់ឃើញសច្ចក្តីទាំងនោះដល់អ្នករាល់គ្នាតែឃើញ
តែមិនបានឃើញទេ; ហើយចង់ឮសច្ចក្តីទាំងនោះដល់អ្នករាល់គ្នាតែឮ
តែមិនបានឮទេ» [Matthew 13:16, 17]។
មានពរហើយភ្នែកកែទាំងឡាយដែលបានឃើញការទាំងនោះ
ដែលបានត្រូវឃើញនៅក្នុងឆ្នាំ 1843 និង 1844។

«សារនោះត្រូវបានប្រទានហើយ។
ហើយមិនគួរមានការពន្យារពេលណាមួយក្នុងការប្រកាសសារនោះឡើយវិញឡើយ
ពីព្រោះទិសមុខគោលនៃមីយកាលកំពុងតែបំពេញសម្រេច;
កិច្ចការបិទបញ្ចប់ត្រូវតែបានផ្ទេរឱ្យ
កិច្ចការដ៏ធំមួយនឹងត្រូវបានសម្រេចក្នុងរយៈពេលខ្លី។ មិនយូរប៉ុន្មាន
សារមួយនឹងត្រូវបានប្រទានតាមការតាំងតាំងរបស់ព្រះ
ដល់នឹងរីកពង្សីក្រៅជាសម្រេចយ៉ាងខ្លាំង។ បន្ទាប់មក
ដានីយ៍នឹងឈរនៅក្នុងចំណីកែរបស់គាត់ ដើម្បីបិទដល់ទីបន្ទាល់របស់គាត់»។
Manuscript Releases, volume 21, 437.

សញ្ញាណនៃការឡើយមកពីទេវ

នៃក្រុងក្នុងគម្ពីរអសេគោល មានបុរាណដង្ហែតាត្រាស «សម្បជន្ត» បុរាណមួយឈ្មោះ
ប៉ុន្តែបុរាណដង្ហែបដិសធម៌និពន្ធនាមប្រើ ហើយក៏មានបុរាណដង្ហែដង្ហែតាត្រាស
«និយាយ» ជាមួយនឹងបុរាណដង្ហែនោះ ដង្ហែបដិសធម៌និពន្ធនាមប្រើសាស្ត្រនាម
គឺការសម្បជន្តបុរាណ និងការនិយាយ ត្រូវបានបង្ហាញដល់ព្រះហស្តចារិយនិពន្ធនាម
បុរាណមួយក្នុងចំណោមការសម្បជន្តនោះ ដង្ហែសុចិត្តនៃក្រុងដង្ហែក្នុងទីបួន
តំណាងឲ្យ «ទិសមុតាល» នៃការឡើងពីទុធ្យា
ដង្ហែព្រះអរិស្វរ្យក្នុងដង្ហែនិងមកដល់។ សារបស់អសេគោល
គឺជាសារទៅកាន់ឡើងវិញ។

“ទិសមុតាល” ដង្ហែបដិសធម៌និពន្ធនាមប្រើ គឺជា ‘ទិសមុតាលនៃការឡើងពីទុធ្យា’
ហើយការឡើងពីទុធ្យាដង្ហែក្នុងក្រុង ត្រូវបានតំណាងដោយសាក្សីជាច្រើន។
ទិសមុតាលគឺជាមួយគត់ដង្ហែបដិសធម៌និពន្ធនាមប្រើក្នុងសម័យព្រះគ្រីស្ទ
គឺទិសមុតាលរបស់យ៉ូណាស
ដង្ហែតំណាងឲ្យពាក្យប្រែប្រួលដង្ហែបដិសធម៌និពន្ធនាមប្រើ
អំពីបីដងនៃក្រុងព្រះគ្រីស្ទនៃ។

នោះពួកអាចារ្យខ្មែរ និងពួកផារីស៊ីខ្មែរបានទទួលបានដោយថា «លោកគ្រូ
យើងខ្ញុំចង់ឃើញទិសមុតាលមួយពីលោក»។
ប៉ុន្តែទៀងមានព្រះបន្ទូលទទួលបានពីពួកគេថា «ដំណើរនុសសអាក្រក់ និងផិតក្របត់
ស្រងែរកទិសមុតាលមួយ ប៉ុន្តែនឹងមិនមានទិសមុតាលណាត្រូវបានដង្ហែនោះឡើយ
លើកលែងតែទិសមុតាលរបស់ហោរាយ៉ូណាសប៉ុណ្ណោះ។ ដុបិត
ដូចជាយ៉ូណាសបាននៃក្រុងព្រះគ្រីស្ទអស់បីដងនៃ និងបិទបាំងយ៉ាងណា
នោះព្រះរាជបុត្រនៃនុសសក៏នឹងនៃក្រុងចិត្តនៃដង្ហែអស់បីដងនៃ
និងបិទបាំងនោះដង្ហែ»។ ម៉ាថាយ 12:38-40។

សញ្ញារបស់យ៉ូណាស

ទិសមុតាលរបស់យ៉ូណា គឺជាពាក្យប្រែប្រួលដង្ហែបដិសធម៌និពន្ធនាមប្រើ
អំពីការរស់ឡើងវិញពីស្នេហាប៉ុណ្ណោះ។ យ៉ូណាតំណាងឲ្យស្នេហាដង្ហែនោះ
ដុបិតគាត់ត្រូវបានបោះចូលក្នុងឆ្នាំងប្រដាប់កំពុងពុះ
ហើយបានចេញមកវិញទាំងនោះមានជីវិត។ ដានីយ៍នៃក្នុងរូងសត្វត្រា
និងបុរសសុចរិតទាំងបីនាក់ក្នុងក្រុងក្នុងរូងរបស់ប្លូកូនសោរ
ក៏តំណាងឲ្យការរស់ឡើងវិញពីស្នេហាប៉ុណ្ណោះ។
ទាំងអស់នេះតំណាងឲ្យមួយនៃបួនម៉ឺនបួនពាន់នាក់ ដង្ហែត្រូវបានប្រោសឲ្យរស់ឡើងវិញ
នៃក្រុងវិរាណៈ ជំពូក ១១។

«ពេលនោះ គំនិតរបស់ព្រះអង្គគង្គុលនោះបានត្រឡប់ចេញពីការពិចារណាអំពីអតីតកាល
និងអនាគត។ ខណៈដង្ហែបដិសធម៌និពន្ធនាមប្រើពុំយាយាមពន្យល់អំពីអ្វីដែលពួកគេបានឃើញ
និងបានឮ សុរតាមការចាប់អារម្មណ៍ដង្ហែបដិសធម៌និពន្ធនាមប្រើក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេ
និងសុរតាមពន្លឺដង្ហែពួកគេមាន ‘ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលទទួលបានដោយ
សំឡេងនេះមិនបានមកដោយព្រះខ្ញុំទេ ប៉ុន្តែដោយព្រះអូនក្បាលគ្នា។’
នេះជាភស្តុតាងដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុតនៃព្រះមេស៊ីភាពរបស់ព្រះអង្គ
ជាសញ្ញាពិសេស ព្រះយេស៊ូវបានមានព្រះបន្ទូលស្នេហាគឺពិត
ហើយទៀងជាព្រះរាជបុត្រនៃព្រះ។
តើពួកយូដានឹងបរិច្ចេកវិទ្យាភាពនេះដង្ហែមកពីស្នេហាដង្ហែខ្ពង់ខ្ពស់ឬ?

មុតងមួយ ពួកគេហោសសួរព្រះអង្គគង្គុរោះថា
 តើទ្រង់បង្ហាញទិសមុតាល់អីដល់យើង ដើម្បីបិទយើងឈានយើង ហើយជឿ?
 ទិសមុតាល់រាប់មិនអស់ហោសគួរប្រទានឲ្យពញ្ញាមួយពលនៃព្រះរាជកិច្ចរបស់ព្រះគ្រីស្ទ;
 ប៉ុន្តែ ពួកគេហោសបិទភ្នែករបស់ខ្លួន ហើយផ្ទុយទៅវិញចិត្តរបស់ខ្លួនវិលវល់
 កុំឲ្យគួរប្រឆាំងបញ្ចុះបញ្ចូល។
 អពុក្ខតហេតុដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុតគឺការរស់ឡើងវិញរបស់ឡាសារ
 មិនហោសដកចេញអស់ចេតុគឺជឿរបស់ពួកគេឡើយ
 ប៉ុន្តែហោសបំពេញពួកគេដោយអំពើអាក្រក់កាន់តែខ្ពស់ឡើង; ហើយឥឡូវនេះ
 ព្រះបិតាហោសមានព្រះបន្ទូលហើយ
 ហើយពួកគេមិនអាចសុំទិសមុតាល់បន្តថ្ងៃទៀតបានទេ
 ចិត្តរបស់ពួកគេក៏មិនហោសទន់ភ្លន់ឡើយ
 ហើយពួកគេនៅតែបែនសេចក្តីមិនព្រមជឿដដែល»។ Spirit of Prophecy, volume 3, 79.

ឡាសារជាទិសមុតាល់នៃការរស់ឡើងវិញ
 ដូចដល់គួរប្រឆាំងមុតងដោយយ៉ូណាសនៅក្នុងពោះគ្រីហាឡាន។
 ព្រះសូនព្រះបិតា ដល់ទាក់ទងនឹងឡាសារដល់ហោសរស់ឡើងវិញ
 តំណាងឲ្យការរួមបញ្ចូលគ្នានៃភាពជាព្រះ និងមនុស្សសភាព
 ដល់ជាព្រះលក្ខខណៈរបស់ព្រះគ្រីស្ទដោយពិត
 ព្រះអង្គដល់ហោសយកសាច់ឈាមមនុស្សមកលើអង្គគង្គុរោះ។
 ការរួមបញ្ចូលគ្នានៃភាពជាព្រះជាមួយមនុស្សសភាព
 គឺជាទង់សញ្ញារបស់មួយរយស័កប្រឆាំងនឹង
 ហើយឡាសារជាទិសមុតាល់នៃអំណាចនៃការរស់ឡើងវិញ
 ដល់សម្រេចការគ្រប់គ្រងព្រះបង្កកើតជាមួយនឹងសត្វលោក។

«ដោយសារការប្រកាន់ឡាសារឲ្យរស់ឡើងវិញ
 មនុស្សជាច្រើនគួរប្រឆាំងនឹងឲ្យលើព្រះយេស៊ូវ។ នេះជាផែនការរបស់ព្រះ
 ដល់ឲ្យឡាសារស្តាប់ ហើយគួរប្រឆាំងដាក់ក្នុងផ្ទុក
 មុនពេលដល់ព្រះអង្គគង្គុរោះយាងមកដល់។ ការប្រកាន់ឡាសារឲ្យរស់ឡើងវិញ
 គឺជាអពុក្ខតហេតុដ៏អស្ចារ្យបំផុតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ហើយដោយសារហេតុនេះ
 មនុស្សជាច្រើនហោសលើកតម្កល់សិរីល្អអដល់ព្រះ»។ Manuscript Releases, volume 21,
 111.

ឡាសារហោសដឹកនាំការយាងចូលក្នុងយូសាឡីមដោយជ័យជម្នះ ហើយគាត់ជា «ទិសមុតាល់»
 ដ៏មានជីវិតនៃការរស់ឡើងវិញ ដល់គួរប្រឆាំងបង្ហាញជាបញ្ចេញដោយយ៉ូណាស។

«ឡាសារ ដល់រូបកាយរបស់គាត់ហោសយើងការពុកផុយនៅក្នុងផ្ទុក
 ប៉ុន្តែឥឡូវនេះហោសអសបុហាយក្នុងកម្ពស់នៃភាពជាបុរសដ៏រុងរឿង
 ហោសដឹកនាំសត្វដល់ព្រះអង្គគង្គុរោះទ្រង់ជិះ»។ The Desire of Ages, 572.

ការយាងចូលដោយជ័យជម្នះ សុរាជគ្រាជនីការប្រជុំជំរុំនៅ Exeter
 ដល់ជាបំពេញដំបូងនៃពាក្យប្រៀបប្រដូចអំពីកុម្មុលរហូមចារីទាំងដប់
 ហើយដូចនេះហោសផ្សព្វផ្សាយ «ទិសមុតាល់» របស់យ៉ូណាស និងឡាសារ
 ជាមួយនឹងការបំពេញចុងក្រោយ និងគ្រប់លក្ខខណៈនៃការប្រកាសសារថា «មើល!
 កូនកំលោះកំពុងយាងមកហើយ!»

«ជាញឹកញាប់ ខ្ញុំឮគួរឲ្យមានយោងទៅកាន់ពាក្យប្រៀបប្រដូចអំពីពុទ្ធិសាសនាដែលបំបាក់
ដល់ក្នុងនោះបុរាណមានបុរាណ ហើយបុរាណទៀតលង់ខ្ពស់ទៅ។
ពាក្យប្រៀបប្រដូចនេះ មានសម្រេចហើយ ហើយនឹងសម្រេចតាមអក្សរគ្រប់យ៉ាង
ពីព្រោះវាមានការអនុវត្តពិសេសម្យ៉ាងសម័យនេះ ហើយ ដូចជាសាររបស់ទេវតាទីបី
វាមានសម្រេចហើយ ហើយនឹងបន្តជាសច្ចក្រឹត្យពិតប្រាកដប្រជានូវ
រហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃកាលវេលា»។ Review and Herald, August 19, 1890.

យ៉ូណាស ឡាសា និង សំយូអែល សុន្ទ ដែលមកដល់យ៉ឹកនៃកិច្ចប្រជុំជំរុំ Exeter ស្របតាម
«ទិសមុខគោលនៃការឡើងមកពីទីនេះ» របស់អេសេគោល។
ឡាសាមាននាំព្រះគ្រីស្ទចូលទៅក្នុងក្រុងយូសាឡីមលើខ្នងលា។

បេស គឺជាមុនាក់ក្នុងចំណោមមេដឹកនាំសំខាន់ៗនៃក្នុងកិច្ចប្រជុំជំរុំទីក្រុង Exeter
(New Hampshire) ក្នុងខែសីហា ឆ្នាំ 1844 នៅពេលដែល
«សម្រែកពាក់កណ្តាលអធ្យាត្រដ្ឋាន» គួរឲ្យមានបុរាណជាលើកដំបូង។ តាមការចង្អុល
បេស
គឺជាគូរអធិបូហយដ៏ល្អឲ្យមានជួរវិសម្បាប់ពិធីច្បាប់បង្កតំណែងព្រឹកនៃជំនឿនោះ។
ខណៈដែលគាត់កំពុងដាស់តឿនអ្នកស្តាប់របស់គាត់ឲ្យស្តាប់គ្រប់
ហើយធានាពួកគេដោយស្ម័គ្រចិត្តថា ព្រះគ្រីស្ទក៏កំពុងសាកល្បងពួកគេ
ថាពួកគេស្រឡាត់នៃក្នុងគុណនុយារពេល និងមានគំនិតប្រហាក់ប្រហែលនោះ
នៃពេលនោះ សាម៉ូអែល អេសេ សុន្ទ បានជិះសេះចូលមកក្នុងជំរុំ។
បន្ទាប់ពីអង្គុយក្នុងបន្ទប់ស៊ីរបស់គាត់ គឺលោកស៊ី John Couch សុន្ទ
បានបញ្ជាក់មុតងទៀតនូវការជឿជាក់របស់គាត់ថា
ព្រះគ្រីស្ទនឹងយាងមកនូវពេលវេលាដែលបានកំណត់។ ដោយរងគ្រោះរងគ្រោះយ៉ាងខ្លាំង
លោកស៊ី Couch បានធុរធីឲ្យអ្នកស្តាប់ភ្ញាក់ផ្អើល ដោយក្រណាត់ឡើង
ហើយប្រកាសថា «នេះនឹងមានបុរសមុនាក់ដ៏មានសារមកពីព្រះ!» Leroy Froom, The
Prophetic Faith of our Fathers, volume 4, 549.

នៅខែមេសា ឆ្នាំ 1521 ម៉ាទីន លូទែរ បានធុរធីដំណើរដោយទេសនេះទៅកាន់សកាន់រ៉ូម
ជាទីដែលគាត់បានបដិសេធបុពណ៌ និងទម្លាប់របស់សម្ពត្តចេហ្វាហ្វ ហើយបានចូលដៃថាៈ
«លុះត្រាតែខ្ញុំឮគួរឲ្យមានបញ្ចុះបញ្ចូលដោយសក្តិភាពនៃព្រះគម្ពីរ
ឬដោយហេតុផលដ៏ច្បាស់លាស់... ខ្ញុំមិនអាច ហើយក៏នឹងមិនដកពាក្យអធិបូហយឡើយ
ពីព្រោះការប្រព្រឹត្តផ្ទុយនឹងមនសិការ គឺមិនមានសុភវិភាគ ហើយក៏មិនគួរឲ្យជឿ
ខ្ញុំឈរនៅទីនេះ។ ខ្ញុំមិនអាចធុរធីផ្សេងពីនេះបានទេ។ សូមព្រះជាម្ចាស់ជួយខ្ញុំ
អាម៉ែន»។

ដូចដែលពួកផារីស៊ីបានប្រឆាំងនឹងការចូលក្នុងយ៉ូសាឡីមដោយជ័យជម្នះរបស់ព្រះគ្រីស្ទ
អាជ្ញាធរហាហលក៏បានប្រឆាំងនឹងការចូលរបស់លូទែរដែរ។ បន្ទាប់មក
លូទែរបានបង្ហាញមុខរបស់គាត់ (ជានិមិត្តសញ្ញានៃការបោះត្រា)
ហើយគួរឲ្យមានលាក់កំហាំង
ខណៈដែលគាត់បានបកប្រែព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មីទៅជាភាសាអាល្លឺម៉ង់។
ការបង្ហាញខ្លួនរបស់គាត់នៃក្នុងក្រុមប្រឹក្សាវិទ្យា
បានជាគំរូនៃម្ចាស់កណ្តាលអធ្យាត្រដ្ឋាន
ដែលបាននាំទៅដល់ក្រុមប្រឹក្សាវិទ្យាធរសាសនាចក្រ-រដ្ឋបន្ថែមមួយនោះ
ដូចនេះហើយបានជាគំរូនៃច្បាប់ថ្មីអាទិត្យ។
បន្ទាប់ពីលាក់ខ្លួនអស់រយៈពេលដប់ខែក្រោយមកនោះ "Junker Jörg"

ការគំរាមកំហែងពីអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ភាគច្រើនទៅជាបញ្ហាហាយវេយ្យាធារិយនៃ Charles V ដ៏ពុករលួយត្រូវបុរេបុរសមុខ។ ការគំរាមកំហែងខាងយោធាទាំងពីរនោះគឺ បុរេសេហាវ៉ង និងសាសនាអ៊ីស្លាម ដល់តំណាងឱ្យសម្ព័ន្ធភាពមិនបរិសុទ្ធដូចគ្នារវាងសង្គមនិយម និងសាសនាអ៊ីស្លាម ដល់ស្តេចចុងនៃកំពុងបុរេបុរសនឹងមនុស្សជាតិ។

«កិច្ចការរបស់ព្រះនរោត្តមនៃដី បង្ហាញឱ្យយើង ពីជំនាន់មួយទៅជំនាន់មួយ នូវភាពស្រដៀងគ្នាយ៉ាងគួរឱ្យកត់សម្គាល់ នៅក្នុងគំរូការកែប្រែដ៏ធំ ឬចលនាសាសនាទាំងអស់។ គោលការណ៍នៃការប្រព្រឹត្តិការរបស់ព្រះចៅព្រះមនុស្ស តែងតែដល់ជានិច្ច។ ចលនាសាសនាទាំងនេះស្របច្បាប់បុរេបុរស មានគំរូស្របគ្នានៅក្នុងចលនាសាសនាអ៊ីស្លាម ហើយបទពិសោធន៍របស់ក្រុមជំនុំនៃសម័យមុនៗ មានមធ្យោបាយដ៏មានតម្លៃយ៉ាងខ្ពស់ សម្រាប់សម័យរបស់យើងផ្ទាល់»។ The Great Controversy, 343.

សត្វលាងលើឡាសារដឹកនាំ បាននាំព្រះគ្រីស្ទចូលទៅក្នុងក្រុងយេរូសាឡឹម រទេះសេះមួយបាននាំលូធើរទៅកាន់សន្និបាតនៃវិចិត្រ ហើយសេះមួយបាននាំស្តេចទៅកាន់ការប្រជុំជំនុំនៃវិចិត្រ ដូច្នេះហើយបានកំណត់អត្តសញ្ញាណសត្វលាង និងសេះ ដល់ទាំងពីរជាសមាជិកនៃគ្រួសារ «Equidae» ក្នុងសណ្ឋាន «Equus» ថា ជាទីសម្គាល់នៃសារនៃការអំពាវនាវពាក់កណ្តាលអន្តរកាល។

ឱក្ខន្ធស៊ីនស៊ីយ៉ូនអើយ ចូរអរសប្បាយជាខ្ពស់ចុះ; ឱក្ខន្ធស៊ីនក្រុងយេរូសាឡឹមអើយ ចូរបន្តលើសំឡេងឡើងចុះ; មើល ស្តេចរបស់អូស្ត្រាលីយ៉ាមករកអូស្ត្រាលីយ៉ាម; ព្រះអង្គគឺជាស្តេចវិចិត្រ ហើយមានសច្ចៈសង្គត្តិគ្រប់គ្រង; ឡើងសុភាពរាបសា ហើយជិះលើលាន និងលើកូនលា ជាកូនរបស់លា។ សាការី ៩:៩

សញ្ញានៃសារសម្រក់ពាក់កណ្តាលអន្តរកាល គឺការមកដល់របស់លា ឬសេះ ដល់ទាំងពីរជានិមិត្តសញ្ញានៃសាសនាអ៊ីស្លាម។ អូស្ត្រាលីយ៉ាមបានផ្តល់សេចក្តីសម្រាប់សារពិតនៃសម្រក់ពាក់កណ្តាលអន្តរកាល បានមកដល់ដោយជិះសេះ ស្របតាមការដល់ព្រះគ្រីស្ទបានយាងមកលើលា។ «ការឡើងមកពីទ្វីប» នៅចុងច្រកក្រហម ត្រូវបានសម្គាល់ដោយការសម្រក់ចេញលើសញ្ញានៃការកំណត់សម្គាល់របស់ Ellen White ថា ទីក្រុង Nashville ត្រូវតែត្រូវបានវាយប្រហារដោយ «គ្រាប់ភ្នំលើង»។

ហេតុអ្វីបានជាការឡើងមកពីទ្វីបចាប់ផ្តើមនៅពេលគ្រាប់ភ្នំលើងផ្តល់កំលាំង Nashville? តើវាដោយសារតែសាសនាអ៊ីស្លាមត្រូវបានតំណាងដោយលា និងសេះ នៅក្នុងព្រះបន្ទូលទំនាយរបស់ព្រះឬ?

សូមីរណា

អធិរាជ នង្គ័ សម្គាល់ការចាប់ផ្តើមនៃសម័យក្រុមជំនុំសូមីរណា នៅពេលទីក្រុងយេរូសាឡឹមត្រូវបានដុតបំផ្លាញនៅឆ្នាំ 64។ កាលបរិច្ឆេទនេះសម្គាល់ការចាប់ផ្តើមនៃការប្រៀតប្រៀងលើក្រុមជំនុំគ្រីស្ទាន ដល់ត្រូវបានអនុវត្តអស់រយៈពេលពីររយហាសិបឆ្នាំ ហើយបានបញ្ចប់នៅឯក្រុមមីឡាន

ក្នុងឆ្នាំ 313។ ការបង្កកិច្ចបសុត្រូវសាហាវ តំណាងឲ្យសញ្ញាសម្ពាធអាល់ហ្សា
ដល់នៃឲ្យចូលទៅក្នុងរយៈពេលមួយ ដល់បញ្ចប់ដោយសញ្ញាសម្ពាធអាល់ហ្សា
តំណាងដោយសញ្ញាសម្ពាធអាល់របស់សុត្រូវសាហាវ
នៃក្នុងច្បាប់ថ្មីអាទិត្យដល់នឹងមកដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ។
រយៈពេលនេះគួរឲ្យមានការកំណត់ថាចាប់ផ្តើមដោយ «ក្រឹត្យ»។

“បើអ្នកអានចង់យល់អំពីក្នុងការទាំងឡាយដល់នឹងគួរប្រើក្នុងការប្រយុទ្ធដល់កំ
ពុងមកដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗ នោះគាត់មានតែតាមដានកំណត់ត្រានៃមធ្យមហោរាទាំង
ឡាយដល់ក្នុងរូបមានប្រសិទ្ធភាពបំផុតដល់នោះក្នុងសម័យកាលក្នុងម
កប្បុរសឈ្មោះ។ បើគាត់ចង់ដឹងថា ពួកកាតូលិក និងពួកប្រូតេស្តង់ដល់ប្រមុខគ្នា
នឹងប្រើវិធីដូចម្តេចចំពោះអ្នកទាំងឡាយដល់បដិសេធនៃទិសស្របស្រួចរបស់ពួកគេ
នោះសូមឲ្យគាត់មើលឃើញវិញ្ញាណដល់ក្នុងរូបមានសម្បជញ្ញៈចំពោះថ្មីស្របប័ទ
និងចំពោះអ្នកការពារថ្មីនៃនោះ។”

«ព្រះរាជក្រឹត្យ ក្រុមប្រឹក្សាទូទៅ
និងបទបញ្ញត្តិរបស់សាសនាចក្រដល់គួរប្រើគាំទ្រដោយអំណាច世俗 គឺជាជំហានទាំង
ឡាយដល់ធុរៈឲ្យពិធីបុណ្យរបស់អ្នកមិនជឿព្រះមានឡើងដល់តំណែងដ៏មានកិត្តិយ
សនៃក្នុងពិភពគ្រិស្តសាសនា។

វិធានការសាធារណៈដំបូងដល់បង្កឲ្យគោរពការរក្សាថ្មីអាទិត្យ
គឺជាច្បាប់ដល់គួរប្រើកាសឲ្យប្រើដោយក្នុងស្ថានទីនេះ (គ.ស. 321;
សូមមើលកំណត់សម្គាល់បន្ថែមសម្រាប់ទំព័រ 53។)
ព្រះរាជក្រឹត្យនេះត្រូវឲ្យប្រជាជននៃក្នុងទីក្រុងសម្រាកនៃក្នុង
‘ថ្មីដ៏គួរឲ្យគោរពនៃព្រះអាទិត្យ’
ប៉ុន្តែអនុញ្ញាតឲ្យប្រជាជននៃជនបទបន្តការងារកសិកម្មរបស់ពួកគេបាន។
ទោះបីជាជាក់ស្តែងវាជាច្បាប់បែបអ្នកមិនជឿព្រះក៏ដោយ
ក៏វាគួរប្រើអធិរាជអនុវត្តបន្ទាប់ពីការទទួលយកគ្រិស្តសាសនាតាមនាមរបស់គាត់»។
The Great Controversy, 574.

ព្រះរាជក្រឹត្យដំបូងដល់មានសម្ពាធអាល់ការផ្តល់បុន្នពីក្រុមជំនុំសម្តីណាទៅក្រុមជំនុំពិភពគ្រិ
ស្ត គឺព្រះរាជក្រឹត្យមីឡាន នៃឆ្នាំ 313។ វាតំណាងឲ្យជំហានដំបូង
ដល់មាននាទៅកាន់ច្បាប់ថ្មីអាទិត្យដំបូងនៃឆ្នាំ 321។
ការបំផុសឲ្យក្រុមយេស៊ូមជានិមិត្តរូបនៃច្បាប់ថ្មីអាទិត្យ ហើយសាក្សីទំនាយពីរូប
កំណត់សម្ពាធអាល់អំពីការឡើងវិញនៃមធ្យម ដល់មានកិច្ចមានមុនការបំផុសឲ្យនោះ។
ការឡើងវិញនៃព្រះនោះ
ដល់គួរប្រើតំណាងដោយការឡើងវិញនៃកិច្ចប្រឹងប្រែងរបស់ហាប៊ីឡាននៃឆ្នាំ 587 មុនគ.ស.
និងការឡើងវិញនៃកិច្ចប្រឹងប្រែងរបស់មីស្តនៃឆ្នាំ 70 បញ្ចប់ថា
សញ្ញាសម្ពាធអាល់តាមផ្លូវដល់កិច្ចមានសញ្ញាសម្ពាធអាល់តាមផ្លូវនៃច្បាប់ថ្មីអាទិត្យ
គឺជាការឡើងវិញនៃតាមទំនាយមួយ។

នប្បិក្ខនសោរមានឡើងវិញនឹងយោគីម បន្ទាប់មកយោគីន
ហើយចុងក្រោយគឺសេដ្ឋកិច្ច។ សេដ្ឋកិច្ចមានឡើងវិញនៃក្នុងឆ្នាំ 66
ហើយមានបំពេញទិសសម្ពាធអាល់ដល់ព្រះយេស៊ូវមានប្រទានដល់ក្រុមជំនុំ
ដូចជាការឡើងវិញនៃកិច្ចប្រឹងប្រែងនៃឆ្នាំ 587 មុន គ.ស.
មានទិសសម្ពាធអាល់នៃវិសោធន៍របស់ភរិយាអសេគោលដំរី។
សញ្ញាសម្ពាធអាល់ដល់នាំមុខការបំផុសឲ្យក្រុមយេស៊ូម គឺការឡើងវិញនៃ ហើយវាក៏ជា

«ទីសម្បត្តិ» មួយផងដែរ។ សញ្ញាសម្បត្តិដែលនាំមុខចុះហប់ចុងអាទិត្យនៃឆ្នាំ 321 គឺព្រះរាជក្រឹត្យមីឡាន ដែលជាកន្លងមានការផ្តល់សេចក្តីចេញពីក្រុមជំនុំមួយ (សមីរនា) ដែលគ្មានការចុះកាលកំណត់ ទៅក្នុងពិធីបុណ្យសម្ភារៈ ដែលជានិមិត្តរូបនៃក្រុមជំនុំដែលបានសម្របសម្រួល។

ដូច្នេះ ព្រះរាជក្រឹត្យមីឡាន គឺជាការចាប់ផ្តើមនៃការឡើយចេញពីទ្វារទំនាយ ហើយក៏ជាសញ្ញាមួយផងដែរ។ វាក៏សម្បត្តិផងដែរថា គ្រប់ចំណុចណា ចលនាឡើយខ្លួន មិនសុសមួយសន្លឹកសៀវភៅប្រឆាំង នោះ ផ្តល់សេចក្តីចេញពីចលនាភីឡានដែល មិនសុសមួយសន្លឹកសៀវភៅប្រឆាំង។

ភីឡានដែល និង សមីរនា គំណាងឲ្យព្រះវិហារត្រីប៊ុណ្ណោះ ក្នុងចំណោមព្រះវិហារទាំងបួននៅក្នុងតំបន់ពិរីរណៈ ដែលគ្មានការចុះកាលកំណត់ឡើយ។ ហេតុការណ៍នេះ ក៏សម្បត្តិថា ការផ្តល់សេចក្តីចេញពីព្រះវិហារដែលកំពុងតស៊ូ ទៅក្នុងព្រះវិហារដែលទទួលបានជ័យជម្នះ។ ការផ្តល់សេចក្តីចេញពីព្រះវិហារនេះ សរុបគ្នានឹងក្រឹត្យមីឡាន ដែលនាំទីនោះ ចលនានៅក្នុងក្រុមមិនសុសមួយរយសៀវភៅប្រឆាំងនាក់ កុលាយជាព្រះវិហារទីបួននោះ ដែលចេញមកពីក្នុងចំណោមបួនពិរីរណៈ ភីឡានដែល និង សមីរនា ក៏ជាព្រះវិហារត្រីប៊ុណ្ណោះដែរ ដែលតស៊ូជាមួយនឹងអ្នកទាំងឡាយដែលអះអាងថា ខ្លួនជាសាសន៍យូដា ប៉ុន្តែតែម្នាក់តែឯង ជាកម្មសិទ្ធិនៃសាលាបុរេបុរសសាគរ។

គោលសញ្ញាពលេវលេនឆ្នាំ 313 នោះ ក៏សម្របផងដែរនឹងកិច្ចចុះប្រជុំជំនុំនៃ Exeter ចាប់ពីថ្ងៃទី 12 ដល់ 17 ខែសីហា ឆ្នាំ 1844។ នៅពេលកិច្ចចុះប្រជុំជំនុំបានបញ្ចប់ សារនោះបានសាយភាយកាត់តាមបណ្តោយផ្លូវសមុទ្រខាងកើតនៃសហរដ្ឋអាមេរិក ដូចជាលក្ខណៈនៃមួយ រហូតដល់ទ្វារគ្រួរបានបិទទៅចុងទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844។

«ដូចជាលក្ខណៈកុស សច្ចក្តីចលនានោះបានសាយភាយគ្រប់បណ្តាស់លើស្រុកទាំងមូល។ ពីក្នុងមួយទៅក្នុងមួយ ពីភូមិមួយទៅភូមិមួយ ហើយចូលទៅដល់ទីកន្លងដាច់ស្រយាលនៃជនបទ រហូតដល់បុរាណស្ថានរបស់ព្រះដែលកំពុងរង់ចាំ គ្រួរបានដាស់ឲ្យកញ្ឆក់ឡើងទាំងស្រុង។ ការនិយមហួសហេតុបានហាត់លាយទៅនៃមុខការប្រកាសនេះ ដូចសាយសត្វពិក្រព្រលឹមនៃចំពោះព្រះអាទិត្យដែលកំពុងរះ។ អ្នកជឿបានឃើញការសង្ស័យ និងការច្របូកច្របល់របស់ខ្លួនគ្រួរបានដកចេញ ហើយសច្ចក្តីសង្ស័យនិងភាពកុលាហានបានបំពេញចិត្តរបស់ពួកគេ។ កិច្ចការនោះរួចផុតពីភាពហួសហេតុទាំងឡាយដែលតែងតែបែងចែកខ្លួនឡើង នៅពេលមានការរំភើបដោយមនុស្ស ដោយគ្មានឥទ្ធិពលគ្រប់គ្រងនៃព្រះបន្ទូល និងព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះ។ វាមានលក្ខណៈស្រដៀងនឹងរដូវកាលទាំងឡាយនៃការបន្ទាបខ្លួន និងការវិលត្រឡប់មកព្រះអម្ចាស់ ដែលក្នុងចំណោមអ្វីៗដែលសម័យបុរាណ បានកើតមានបន្ទាប់ពីសារនៃការស្ថិតបន្តទៅនៃពួកអ្នកប្រើប្រាស់ទ្រង់។ វាបានបង្ហាញនូវលក្ខណៈសម្បត្តិដែលសម្បត្តិកិច្ចការរបស់ព្រះនៅគ្រប់សម័យកាល។ មានតិចតួចណាស់នៃអំណរសាទរដ៏រំភើបខ្ពស់ ប៉ុន្តែផ្ទុយទៅវិញ គឺជាការពិនិត្យស្រង់រកក្នុងចិត្តយ៉ាងជ្រាលជ្រៅ ការសារភាពអំពីហេតុ និងការបោះបង់លោកិយ។ ការត្រៀមខ្លួនដើម្បីជួបព្រះអម្ចាស់ គឺជាបន្ទុកនៃវិញ្ញាណដែលកំពុងឈឺចាប់យ៉ាងខ្លាំង។ មានការអធិស្ឋានដោយខ្មាច់ខ្លាច»

និងការលះបង់ខ្លួនដល់ព្រះដោយឥតរកស៊ានទុកអឺឡើយ»។ The Great Controversy, 400, 401.

ការបិទទ្វារនៅថ្ងៃទី 22 ឧត្តសា ឆ្នាំ 1844

ជាប្រសព្វញ្ញាបុរាណទុកជាមុនអំពីច្បាប់ថ្មីអាទិត្យដដែលនឹងមកដល់ឆាប់ៗនេះ

ហើយសព្វញ្ញាសម្គាល់ដដែលនាមុខការបិទទ្វារនៅថ្ងៃទី 22 ឧត្តសា

នោះគឺការប្រជុំជំរុំនៅ Exeter។ ដូច្នេះ ការប្រជុំជំរុំនៅ Exeter សរុបគ្នានឹងក្រីក្រទីក្រុង Milan។ វាក៏សរុបគ្នានឹងការយាងចូលយ៉ាងជ័យជម្នះរបស់ព្រះគ្រីស្ទផងដែរ។

«សម្បកែកណ្តាលអធ្យាគួរ»

មិនមានវិភាគណ្តាលដោយការតវ៉ាខាងហេតុផលជាចម្បងនោះទេ

ទោះបីកសត្វតាងពីព្រះគម្ពីរមានភាពច្បាស់លាស់ និងសម្រេចបញ្ចប់ក៏ដោយ។

មានអំណាចមួយជុំវិញបង្កប់ទៅជាមួយវា ដដែលកិលពុលនឹងមនុស្ស។

គុមានការសង្ស័យ គុមានការស្ទង់ស្ទង់ឡើយ។

នៅក្នុងឱកាសដដែលព្រះគ្រីស្ទយាងចូលក្នុងយស្សាឡើយដោយជ័យជម្នះ

បុរាណដដែលមានបុរាណដុតកំដៅគ្រប់ទីកន្លែងនៃស្បែកដើមប៊ិកសាពិធីបុណ្យ

មានសម្បកែកទៅក្នុងអូលីវ

ហើយនៅពេលដែលពួកគេចូលរួមជាមួយហ្វូងមនុស្សដដែលកំពុងអមដំណើរព្រះយស្ស័រ

នោះពួកគេបានទទួលការបំផុសគំនិតនៃម៉ោងនោះ

ហើយបានជួយបង្កកើតសម្បកែកថា

«សូមពរដល់ព្រះអង្គគង់លើយាងមកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់!» [Matthew 21:9.]

ដូចគ្នានេះដែរ ពួកអ្នកមិនជឿដដែលមានសម្បកែកកាន់ការប្រជុំរបស់ពួកអង្គនៃទីសុ

ត—ខ្លះដោយចង់ដឹង

ខ្លះគ្រាន់តែដើម្បីបិទអក—ក៏មានអារម្មណ៍ដល់អំណាចនៃការបញ្ចុះបញ្ចូល

ដដែលគ្រប់មកជាមួយសារនេះថា «មើល កូនកំលោះមកហើយ!» Spirit of Prophecy, volume 4, 250.

ក្រីក្រទីក្រុងមីឡាន ជាសព្វញ្ញាសម្គាល់នៃការឡើយមកដល់ទីក្រុងមីឡាន

ដដែលគ្រូបាត់គំណាងជាមុនដោយ នប្លើកុនសោរ នៅឆ្នាំ 587 មុន គ.ស. និងដោយ

សស្ត្រីអុស នៅឆ្នាំ 66។ ការឡើយមកដល់ទីក្រុងមីឡាន

មាននៅទីនេះដល់ការបំផុសព្រះយស្សាឡើយ នៅឆ្នាំ 586 មុន គ.ស. និងឆ្នាំ 70

តាមលំដាប់។ ការឡើយមកដល់ទីក្រុងមីឡាន សស្ត្រីអុស មានបញ្ចប់ទៅ

ហើយបីឆ្នាំកន្លះក្រោយមក

ការឡើយមកដល់ទីក្រុងមីឡានបាត់បង់ទៅវិញក្រោយការដឹកនាំរបស់ ទីតុស

ដោយហេតុនេះមានផុតលំនូវរយៈពេលទំនាយមួយ

ដដែលបាត់បង់ដោយអ្នកគ្រប់គ្រងរួមមានអាល់ហ្វា

និងបញ្ចប់ដោយអ្នកគ្រប់គ្រងរួមមានហេតា។ បីឆ្នាំកន្លះនោះ

គំណាងឲ្យការជាន់ឈ្លីក្នុងយស្សាឡើយដោយសម្បកែកប៉ាប

និងច្បាប់ថ្មីអាទិត្យដដែលនឹងមកដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗខាងមុខ

នៅពេលដែលប្រសើរសាហាវរបស់នាងគ្រូបាត់បង់

ហើយនាងគ្រូបាត់បង់ទៅវិញក្រោយពេលបីឆ្នាំកន្លះជានិមិត្តសព្វញ្ញា។

ប៉ុន្តែ ទីលានដដែលនៅខាងក្រៅព្រះវិហារ ចូរទុកចោលកុំរារាំងឡើយ

ដូចគ្នាគ្រូបាត់បង់ឲ្យសាសន៍ដទៃ;

ហើយពួកគេនឹងជាន់ឈ្លីក្នុងបរិសុទ្ធអស់រយៈពេលស៊ីបពីរខែវិវរណៈ 11:2

នរោត្តម ៥៣៨ ហើយបន្តទ្រាប់មកមុតងទៀត
នរោត្តមច្បាប់ចុងអាទិត្យនាពលមកដល់
ការជាន់ឈ្លីក្នុងយស្សាឡើយចាប់ផ្តើមឡើង។ ច្បាប់ចុងអាទិត្យទាំងពីរនោះ
ត្រូវបានកំណត់ដោយឆ្នាំ ៣២១ នរោត្តមក្នុងស្ថានទីនេះ មហាក្សត្រ
បានអនុម័តច្បាប់ចុងអាទិត្យដំបូង។ នរោត្តម ៥៣៨
អំណាចសម្តេចប៉ាបត្រូវបានបុគ្គលឱ្យដើម្បីបៀតបៀន (ជាន់ឈ្លី)
ព្រះវិហាររបស់ព្រះជាម្ចាស់អស់រយៈពេលបីឆ្នាំកន្លះ
ដូចដែលត្រូវបានកំណត់ដោយបុរេភូតិសាស្ត្រចាប់ពី Cestius ដល់ Titus។ នរោត្តម ៥៣៨
សម្តេចប៉ាបបានអនុម័តច្បាប់ចុងអាទិត្យមួយ នរោត្តមក្នុងក្រុមប្រឹក្សាទីប៊ីនី Orleans។
ច្បាប់ចុងអាទិត្យដែលនឹងមកដល់ឆាប់ៗនេះ បញ្ជាក់ថា
ពលណាសម្តេចប៉ាបត្រូវបានបុគ្គលអំណាចមុតងទៀត ដើម្បីជាន់ឈ្លីព្រះវិហារ
(បៀតបៀន)។

313 កំណត់អត្ថបទបញ្ញត្តិក្នុងដំបូងដែលនាំទៅដល់ច្បាប់ចុងអាទិត្យដំបូងនរោត្តម
321។ បន្តទ្រាប់មក នរោត្តម 330 អាណាចក្រត្រូវបានបង្កើតជាព្រះរាជអាណាចក្រ
និងខាងលិច ដូច្នេះហើយបានសម្រាល់ការបញ្ចប់អូមហេតាននៃរយៈពេលទីពីរនៃការបៀតបៀន
រៀនរបស់សម្តេចប៉ាប ដែលមានរយៈពេលជានិមិត្តរូប “ស៊ែប៊ីរី”
ខ្មែរ—ជារយៈពេលនៃការបៀតបៀន និងការជាន់ឈ្លី
ដែលបានចាប់ផ្តើមនរោត្តមក្នុងច្បាប់ចុងអាទិត្យអាណាចក្រនរោត្តមសហរដ្ឋអាមេរិក។

ហើយទេវតាទីប៊ីបានតាមពួកគេទៅ ដោយនិយាយដោយសំឡេងខ្លាំងថា៖
បើអ្នកណាមួយច្បាប់បង្កគំរាមសាហាវ និងរូបរបស់វា
ហើយទទួលសញ្ញាសម្រាល់របស់វានរោត្តមលើផ្ទះរបស់ខ្លួន ឬនរោត្តមលើផ្ទះរបស់ខ្លួន
អ្នកនោះនឹងដឹកស្មារតីព្រះពិរោធរបស់ព្រះ
ដែលបានចាក់ចូលទៅក្នុងពងនៃសេចក្តីកំហឹងរបស់ទ្រង់ដោយឥតលាយឡំឡើយ
ហើយគាត់នឹងត្រូវរងទុក្ខខន្ធទេវតាដោយភូមិ និងសុពាន៍ជរ
នរោត្តមចំពោះមុខទេវតាបរិសុទ្ធទាំងឡាយ និងនរោត្តមចំពោះមុខកូនចៀម។
ហើយផ្តល់នៃទុក្ខខន្ធទេវតារបស់ពួកគេឡើងទៅអស់កល្បជានិច្ចច្បាប់
ហើយពួកគេមានសេចក្តីសម្រាកទាំងផ្ទះទាំងយប់ឡើយ
គឺអស់អ្នកដែលច្បាប់បង្កគំរាមសាហាវ និងរូបរបស់វា
ហើយអស់អ្នកណាដែលទទួលសញ្ញាសម្រាល់នៃឈ្មោះរបស់វា។
នរោត្តមនេះគឺជាការអត់ធ្មត់របស់ពួកបរិសុទ្ធ៖
នរោត្តមនេះគឺជាពួកអ្នកដែលកាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ
និងសេចក្តីជំនឿនៃព្រះយេស៊ូវ។ វិវរណៈ 14:9-12។

វាលរាប

អត្ថបទនេះជាភាសាឡាតាំងនៃ «Milan» មានន័យថា កណ្តាលវាលទំនាប។
នរោត្តមកណ្តាលរាងបូក និងបសុចមី នរោត្តម 313 Constantine
ខាងបសុចមីបានស្នើរកសម្ព័ន្ធភាពជាមួយ Licinius ខាងបូក។
ព្រះរាជក្រឹត្យនោះកំណត់ឱ្យការប៉ុនប៉ងនាំបូក និងបសុចមីមកជួបគ្នា
ហើយព្រះរាជក្រឹត្យនោះត្រូវបានផ្តល់សច្ចាប័នដោយអាពាហ៍ពិពាហ៍តាមសន្តិសញ្ញា
នរោត្តមដែល Constantia បុរសស្រីរួមឪពុករបស់ Constantine បានរៀបការជាមួយ Licinius។
នោះយ៉ាងណា ដូចជាអាពាហ៍ពិពាហ៍តាមសន្តិសញ្ញាលើកដំបូងក្នុង ដានីយ៍លែ ជំពូក ១១

រាងរាជវង្ស Seleucids ខាងជើង និង Ptolemy ខាងត្បូង
អាពាហ៍ពិពាហ៍នោះគួរឲ្យមានកំណត់ទុកជាមុនថានឹងបរាជ័យ
ដូចដែលពាក្យសុភាសិតចាស់មានសម្រេចថា «បូព៌ាគឺបូព៌ា ហើយបសុចិមគឺបសុចិម
ហើយទាំងពីរមិនអាចជួបគ្នាបានឡើយ»។

ឆ្នាំ «330» គួរឲ្យមានបង្ហាញដោយផ្ទាល់ក្នុង ដានីយ៍លែ ជំពូក ១១ ខ ២៤, ២៧ និង ២៩។
ការនេះនាំឆ្នាំដប់បួនពីរពី ៣១៣ ដល់ ៣៣០ ចូលមកក្នុងខុសនៃនាយនៃ ដានីយ៍លែ ជំពូក
១១ ហើយដោយសេចក្តីចាំបាច់តាមទំនាយ
វាកំណត់អត្តសញ្ញាណអាពាហ៍ពិពាហ៍តាមសន្និសីទព្រាហ្មណ៍នៃប្រព័ន្ធ និងលិចនៃឆ្នាំ ៣១៣
នោះ

ថាជាសមភាពនៃនឹងអាពាហ៍ពិពាហ៍តាមសន្និសីទព្រាហ្មណ៍នៃក្នុងជំពូកដដែល។

«ទំនាយនៃក្នុង ដានីយ៍លែ ជំពូកទី១១ បានឈានដឹកនាំការសម្រេចពេញលេញរបស់វា។
ភាគច្រើននៃប្រវត្តិសាស្ត្រដែលបានកើតឡើងក្នុងការបំពេញទំនាយនេះ
នឹងគួរកត់ត្រាឡើងមុនឯទៀត»។ Manuscript Releases, លេខ 13, 394.

អង់ទីយ៉ូកុសទី២ ចម្លែង ដែលបានសោយរាជ្យពីឆ្នាំ 261–246 មុន គ.ស.
បានបោះបង់ភរិយាដំបូងរបស់ខ្លួន គឺឡាអូឌីសទី១ ដើម្បីយកបរេនេស
កូនស៊ីរបស់ពុទ្ធរមែនីទី២ ភិឡាឌីលេកុស នៃអេហេស៊ី។ អាពាហ៍ពិពាហ៍នោះជាជនកែមួយនៃកិច្ច
ចរាចរណ៍រវាងសន្តិភាពដែលបានបញ្ចប់សង្គ្រាមស៊ីរីលីកទី២ នៃឆ្នាំ 252 មុន គ.ស.
បន្ទាប់មក នៅពេលក្នុងស្ថានភាពនៃយកដៃយកមុនលីលីសីនីអុស នៅឆ្នាំ 324
អាពាហ៍ពិពាហ៍នោះក៏បានបញ្ចប់ដែរ ដូចជាអាពាហ៍ពិពាហ៍របស់អង់ទីយ៉ូកុស
និងបរេនេសបានបញ្ចប់ នៅពេលឡាអូឌីស ភរិយាដំបូង បានបំពុលអង់ទីយ៉ូកុសនៅឆ្នាំ
246 មុន គ.ស.។ អាពាហ៍ពិពាហ៍ដែលបានសម្គាល់ការបញ្ចប់នៃសង្គ្រាមស៊ីរីលីកទី២
និងការសម្រេចអង់ទីយ៉ូកុស ហើយបន្ទាប់មកបរេនេស កូនរបស់នាង
និងអមដំណើរជនជាតិអេហេស៊ីរបស់នាង
បានសម្គាល់ការចាប់ផ្តើមនៃសង្គ្រាមស៊ីរីលីកទី៣។
អាពាហ៍ពិពាហ៍តាមសន្និសីទព្រាហ្មណ៍នៃឆ្នាំ 313 បានបញ្ចប់រយៈពេលនៃការបៀតបៀន
ដែលគួរឲ្យមានកំណត់ដោយក្រុមជំនុំសម្រេច
ហើយបានចាប់ផ្តើមរយៈពេលនៃការសម្របសម្រួល
ដែលគួរឲ្យមានកំណត់ដោយក្រុមជំនុំពិហ្មតាមុស។

អាពាហ៍ពិពាហ៍នៃដើមបុរេវត្តិសាស្ត្រស្លេស៊ីដ
គឺជានិមិត្តរូបនៃអាពាហ៍ពិពាហ៍តាមសន្និសីទព្រាហ្មណ៍នៃចុងបញ្ចប់នៃអាណាចក្រស្លេស៊ីដ
ពេលអង់ទីយ៉ូកុសមហា បានប្រគល់កូនស៊ីរបស់ខ្លួន គឺកុលអេហេស៊ី ទី១ ឲ្យដល់ពុទ្ធរមែនី ទី៥
អពើជានសេ។ អាពាហ៍ពិពាហ៍នោះបានកើតឡើងនៅរាហ្សៀ ក្នុងឆ្នាំ 193 មុន គ.ស.
ប៉ុន្តែតែមុននឹងធាតុនោះបានបញ្ចប់យ៉ាងឆាប់រហ័ស
ដូចដែលអាពាហ៍ពិពាហ៍តាមសន្និសីទព្រាហ្មណ៍នៃក្នុងរាងស្ថានភាពខាងជើង
និងស្ថានភាពខាងត្បូងក៏បានបញ្ចប់ដែរ។ អាពាហ៍ពិពាហ៍តាមសន្និសីទព្រាហ្មណ៍ទាំងអស់ហ្នា
និងអូមហេតារបស់អាណាចក្រស្លេស៊ីដ គឺជានិមិត្តរូបនៃអាពាហ៍ពិពាហ៍តាមសន្និសីទព្រាហ្មណ៍ដែល
បានកត់សម្គាល់នៃពេលវេលាដែលក្នុងបុរេវត្តិសាស្ត្រព្យាករណ៍នៃដានីយ៍លែ ជំពូក ១១
ពេលអុកតាវ៉ានបានប្រគល់បុរសស៊ីរបស់ខ្លួន គឺអុកតាវ៉ាន មាយនី ឲ្យដល់ម៉ាក អាន់តូនី
ក្នុងឆ្នាំ 40 មុន គ.ស. ម៉ាក អាន់តូនី
និងអុកតាវ៉ានកំពុងស្ថិតក្នុងការតស៊ូអំណាចអំពីតំបន់ខាងកើត

យើងនឹងបន្តពិចារណាអំពីសច្ចកុត្តិពិតទាំងនេះនៅក្នុងអត្ថបទបន្តទៀត។